

4. navadna nedelja
Pirniče, 29. januarja 2017
»Sveto pismo – Knjiga vseh knjig«

Dragi bratje in sestre!

Ko človek pride na svet s seboj ne prinese navodil za uporabo. Kako ravnati z njim, kako skrbeti zanj starši vedo nekaj iz svojih izkušenj, nekaj iz tega, kar so jim povedali drugi ljudje, nekaj pa iz tega, kar se jim po zdravi pameti zdi prav. Izkaže se, da - vsaj kar se tiče otrokovega zdravja in varnosti - v večini primerov ravnajo pravilno. Veliko težje in bolj zahtevno vprašanje pa se pojavi, ko pridemo pred vprašanje otrokove vzgoje. Kaj je moralno prav in kaj ne? Kako reagirati v primeru situacij, ki so nam osebno neznane? Kako otroka zavarovati pred padcem v zanke sveta, ki se mu ponujajo v varljivo lepi luči? Kako otroka navdušiti za prave vrednote? Zdi se, da navodil za uporabo, ki bi nam dajala odgovor na ta vprašanja pač ni. Vendar se motimo. V resnici obstaja knjiga, ki nam daje napotke tudi za te situacije: pravimo ji Sveto pismo.

To ni knjiga konkretnih navodil, v smislu: »privijte vijak A v matico B«. Navodila, ki nam jih ponuja sveto pismo so zavita zdaj v obliko zgodovinskih pripovedi, zdaj spet v obliko pesmi, drugič jih najdemo zapisana v obliki ljudskih modrosti kot so naprimer pregovori in reki, zdaj spet kot pripovedi o čudovitih svetovih, ki jih zna naslikati le najbolj bujna domišljija. Sveto pismo je nekakšna zbirka, sestavljena najrazličnejših literarnih oblik in najrazličnejših tem, ki pa imajo en sam bistven namen: pomagati človeku, da bo razumel smisel svojega življenja na zemlji, in se znal pravilno in modro odločati, ko bo to potrebno, da bo njegovo življenje lepo, kvalitetno in osrečujoče.

Tu in tam morda srečaš človeka, ki ob omembi Svetega pisma zgolj zamahne z roko in reče: »To so zgodbe za otroke«. In veste kaj? Delno ima morda celo prav. V Svetem pismu je cela vrsta zgodb. Nikakor pa ne drži, da bi bile namenjene le otrokom. Daleč od tega. Če pozorno prebiraš katero o teh zgodb in skušaš razumeti njeno sporočilo, boš odkril, da nam Sveto pismo odkriva cel kup življenjskih modrosti, ki nam lahko še kako koristijo, če se bomo v pravem trenutku spomnili nanje in skušali po njih živeti. In ta modrost, ki se nam razodeva med vrsticami Svetega pisma je Božja modrost, čeprav so jo zapisali ljudje. Zato pravimo, da je Sveto pismo pravzaprav Božja beseda človeštvu, Božje sporočilo, kako naj živimo na tem svetu, da se bomo mogli v prihodnjem srečati z njim, ki je dobrota in ljubezen sama.

Če si pogledamo današnji evangeljski odlomek - o osmerih blagih govori - bomo videli, kaj je pravzaprav temeljni namen božjega razodetja. *»Ko je Jezus zagledal množice, se je povzpel na goro«,* nam pripoveduje evangelist Matej. *»Sédel je in njegovi učenci so prišli k njemu. Odprl je usta in jih učil«.* Jezusov namen je poučevati; pomagati ljudem, da bodo razumeli življenje in ga živeli v sreči. *»Blagor vam«,* pravi. Torej: srečni boste, če boste tako živeli.

Podoben namen ima Sveto pismo v celoti. *»Blagor vam, če boste tako živeli, kot vas uči Sveto pismo«.* Že apostol Pavel je učencu Timoteju zelo jasno povedal v čem je glavni namen Svetega pisma. Takole pravi: *»Vse Pismo je navdihnjeno od Boga in koristno za poučevanje, svarjenje, za poboljševanje in vzgojo v pravičnosti, da bi bil Božji človek popoln in pripravljen za vsako dobro delo«.*

Zato, dragi bratje in sestre, vzemimo Sveto pismo zares. To ni le ena od mnogih knjig, ki stojijo v vaši knjižni omari. Dejansko je neprimerljiva s katero koli knjigo, ki je kadarkoli nastala na zemlji; pravimo celo, da je knjiga vseh knjig. Na njej temelji naša civilizacija. In če je ne poznamo, sveta v katerem živimo, ne moremo v polnosti razumeti.

Vzemimo jo v roke in to ne le vsake toliko časa, ko ne vemo, kaj početi. Če česa prvi hip ne razumemo, to še ne pomeni, da se nima smisla ukvarjati z besedilom. Cel kup priročnikov in drugih pripomočkov obstaja, ki nam pomagajo v iskanju osrednjega sporočila, le nekoliko vztrajnosti in potrpežljivosti je treba vložiti v iskanje. In sadovi iskanja bodo nedvomno odtehtali ves vložen trud. Amen.